

Scenariu de referință

Adrian Păunescu

Din clipa în care pe lume
o mamă pe noi ne-a născut,
ca într-un proiect fără milă,
urmăm un traseu cunoscut.

Aproape că n-aș recunoaște
acest adevăr fără leac,
de nu m-ar conduce în toate,
de m-ar convinge să tac.

Ni-i viața un singur scenariu
și roluri în ea, câte vrei,
al meu însă-n veci nu se schimbă,
zadarnice-s orice idei.

Eu sunt, de la mama din burtă,
la tot ce trăiesc condamnat,
precum de la mine din floare
decurge un rol de băiat.

Și însăși revolta-mpotriva
atâtor neazuri ce vin,
din prețul știut face parte
și tot din același destin.

Dar unde-i regizorul care
la textul întreg are-acces,
și care pe toți ne cunoaște
cu-o urmă de dezinteres.

El, Dominus Deus, e-n stare,
făcând acest text mototol,
cu-o zi înainte să spună
ce replici urmează în rol.

În text, de la nașterea noastră
există un cinic pariu,
ca rolul să nu ni-l cunoaștem
decât după ce-i prea târziu.